НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Кафедра кримінального процесу

Тема: **Особливі порядки кримінальних проваджень.**

Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру

Професор кафедри кримінального процесу, доцент Ганна СТЕПАНОВА

Літературні джерела:

1. Принципи захисту психічно хворих осіб та поліпшення психіатричної допомоги: резолюція Генеральної Асамблеї ООН від 17.12.1991 № 46/119. URL: http://www.studfiles.ru/preview/5535819/page:112/
2. Постанова Пленуму Верховного суду України від 03.06.2005. № 7 Про практику застосування судами примусових заходів медичного характеру та примусового лікування. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-05
3. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17
4. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14
5. Про психіатричну допомогу: Закон України від 22.02.2000. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1489-14
6. Про судовий збір: Закон України від 08.07.2011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3674-17
7. Про затвердження Порядку проведення судово-психіатричної експертизи: наказ від 08.05.2018 № 865. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0719-18#Text
8. Правила застосування примусових заходів медичного характеру в спеціальному закладі з надання психіатричної допомоги: наказ Міністерства охорони здоров’я України від 31.08.2017 № 992. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1408-17#Text

Професор кафедри кримінального процесу, доцент Ганна СТЕПАНОВА

ПЛАН:

1. Поняття осудності та підстави для застосування примусових заходів виховного характеру.
2. Порядок здійснення досудового розслідування у формі дізнання у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру та щодо обмежено осудних осіб.
3. Обставини, що підлягають встановленню під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.
4. Судовий розгляд. Особливості апеляційного оскарження.
5. Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру.
6. Порядок оскарження рішення суду в апеляційній інстанції.

ст. 3 *Конституції України* – життя, здоров`я, честь і гідність є найвищою соціальною цінністю

ст. 3 *Загальної декларації прав людини* – кожна людина має право на життя, свободу та особисту недоторканість

ст. 4 *Загальної декларації прав людини* – ніхто не повинен бути в рабстві або у підневільному стані

Професор кафедри кримінального процесу, доцент Ганна СТЕПАНОВА

1. Поняття осудності та підстави для застосування примусових заходів виховного характеру

Обов'язковою ознакою суб'єкта злочину є осудність особи (ч. 1 ст. 18 КК України).

Неосудною визнається особа, яка під час вчинення суспільно небезпечного діяння, передбаченого КК України, не могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними внаслідок хронічної психічної хвороби, тимчасового розладу психічної діяльності, слабоумства або іншого хворобливого стану психіки
(ч. 2 ст. 19 КК України).

Кримінальній відповідальності підлягає особа, визнана судом обмежено осудною, тобто така, яка під час вчинення злочину, через наявний у неї психічний розлад, не була здатна повною мірою усвідомлювати свої дії (бездіяльність) та (або) керувати ними
(ст. 20 КК України).

Визнання особи обмежено осудною враховується судом при призначенні покарання і може бути підставою для застосування примусових заходів медичного характеру.

Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, здійснюється за наявності достатніх підстав вважати, що:

1) особа вчинила суспільно небезпечне діяння, передбачене законом України про кримінальну відповідальність, у стані неосудності;

2) особа вчинила кримінальне правопорушення у стані осудності, але захворіла на психічну хворобу до постановлення вироку.

(ч. 1 ст. 503, глава 39 КПК України)

!!!!!!!Правом застосування ПЗМХ до осіб, які вчинили суспільно небезпечне діяння в стані неосудності або захворіли після вчинення злочину на душевну хворобу, яка включає кримінальне покарання, користується лише суд першої інстанції (п. 22 ст. 3 КПК України)

Якщо під час досудового розслідування будуть встановлені підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, слідчий, дізнавач, прокурор виносить постанову про зміну порядку досудового розслідування і продовжує його згідно з правилами, передбаченими главою 39 КПК України.

Примусові заходи медичного характеру застосовуються лише до осіб, які є суспільно небезпечними

Професор кафедри кримінального процесу, доцент Ганна СТЕПАНОВА

Примусові заходи медичного характеру – це заходи державного примусу, що застосовуються судом до осіб, які вчинили суспільно-небезпечні діяння в стані неосудності або в стані осудності, але захворіли до винесення вироку або під час відбування покарання на психічну хворобу, що позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії або керувати ними (тобто неосудних), а також до осіб, які під час вчинення злочину внаслідок психічного розладу не були здатні повною мірою усвідомлювати свої дії або керувати ними (обмежено осудних)

Поняття примусових заходів медичного характеру

Надання амбулаторної психіатричної допомоги

↓

Поміщення особи в спеціалізований лікувальний заклад

↓

Яка вчинила суспільно небезпечне діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого Особливою частиною КК

↓

З метою обов'язкового лікування → **Та запобігання вчиненню особою суспільно небезпечних діянь**

Призначаються лише судом

↓

У випадках, передбачених законодавством України

↓

Незалежно від бажання хворого, його родичів, законних представників

Не переслідують мети виправлення особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння

↓

Підлягають обов'язковому виконанню

↓

Не тягнуть судимості

Примусові заходи медичного характеру можуть бути застосовані судом до осіб: (ст. 93 КК)

- **Які вчинили у стані неосудності суспільно небезпечні діяння**
- **Які вчинили у стані обмеженої осудності злочини**
- **Які вчинили злочин у стані осудності, але захворіли на психічну хворобу до постановлення вироку або під час відбування покарання**

Суд має вирішити питання:

1) **чи мало місце суспільно небезпечне діяння, з приводу якого порушена справа**
2) **чи вчинене це діяння особою, щодо якої розглядається справа**
3) **чи вчинила особа зазначене діяння в стані неосудності або обмеженої осудності, чи захворіла вона після вчинення злочину на психічну хворобу, яка виключає застосування покарання**
4) **чи слід застосовувати до особи заходи медичного характеру і які саме**

Примусові заходи медичного характеру не застосовуються і кримінальна справа підлягає закриттю:

- **За наявності обставин, передбачених *ст. 6 КПК* України**
- **У разі недоведеності участі особи у вчиненні суспільно небезпечного діяння**
- **Якщо суд визнає непотрібним застосовувати примусові заходи медичного характеру**

Залежно від характеру та тяжкості захворювання, тяжкості вчиненого діяння, з урахуванням ступеня небезпечності психічно хворого для себе або інших осіб, суд може застосувати такі ПЗМХ:

1) надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку (може бути застосоване судом стосовно особи, яка страждає на психічні розлади і вчинила суспільно небезпечне діяння, якщо особа за станом свого психічного здоров'я не потребує госпіталізації до закладу з надання психіатричної допомоги)

2) госпіталізація до закладу з надання психіатричної допомоги із звичайним наглядом (щодо психічно хворого, який за своїм психічним станом і характером вчиненого суспільно небезпечного діяння потребує тримання у закладі з надання психіатричної допомоги і лікування у примусовому порядку)

3) госпіталізація до закладу з надання психіатричної допомоги з посиленим наглядом (щодо психічно хворого, який вчинив суспільно небезпечне діяння, не пов'язане з посяганням на життя інших осіб, і за своїм психічним станом не становить загрози для суспільства, але потребує тримання у закладі з надання психіатричної допомоги та лікування в умовах посиленого нагляду)

4) госпіталізація до закладу з надання психіатричної допомоги із суворим наглядом (щодо психічно хворого, який вчинив суспільно небезпечне діяння, пов'язане з посяганням на життя інших осіб, а також щодо психічно хворого, який за своїм психічним станом і характером вчиненого суспільно небезпечного діяння становить особливу небезпеку для суспільства і потребує тримання у закладі з надання психіатричної допомоги та лікування в умовах суворого нагляду)

(ст. 94 КК України)

Якщо не буде визнано за необхідне застосування до психічно хворого примусових заходів медичного характеру, а також у разі припинення застосування таких заходів, суд може *передати його на піклування родичам або опікунам з обов'язковим лікарським наглядом*

2. Порядок здійснення досудового розслідування у формі дізнання у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру та щодо обмежено осудних осіб

Примусові заходи медичного характеру – специфічні юридичні заходи державного примусу, передбачені кримінальним законодавством, що *застосовуються за ухвалою або вироком суду* в особливому кримінально-процесуальному порядку з метою лікування або поліпшення психічного стану, запобігання вчиненню нових діянь, а також охорони безпеки самої особистості від власних дій та проведення заходів соціальної реабілітації до осіб, які вчинили суспільно небезпечні діяння в стані неосудності або страждають на психічний розлад, що не виключає осудності чи робить неможливим призначення або виконання покарання

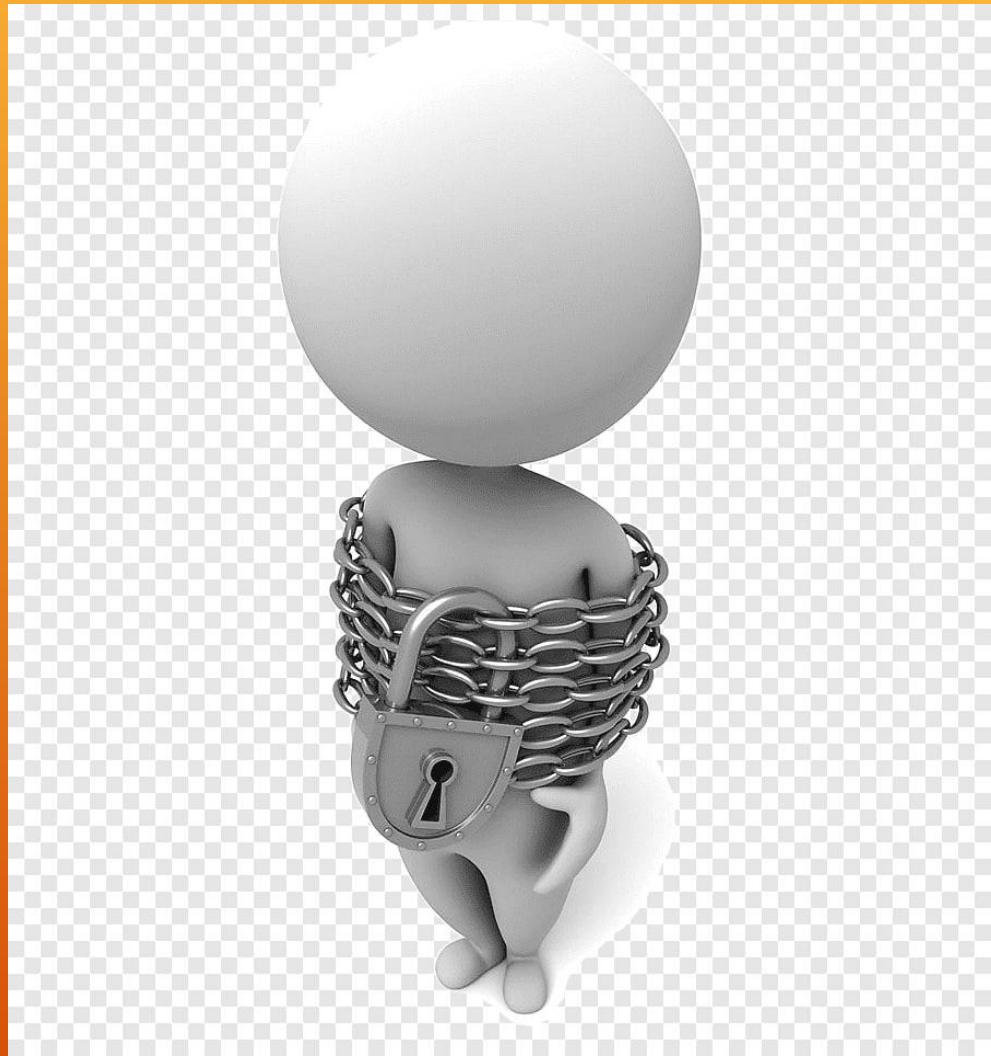

Примусові заходи медичного характеру не є заходами примусу, що застосовуються від імені держави за вироком суду, вони не несуть функції покарання особи за вчинене кримінальне правопорушення.

Суб'єктами застосування
таких заходів виступають фізичні особи, що досягли віку кримінально-правового впливу,
але стан їхнього психічного здоров'я не дозволяє застосувати взагалі або на певний час заходи кримінального покарання за вчинені ними суспільно небезпечні діяння.

З огляду на зазначені обставини, така фізична особа є спеціальним суб'єктом, до якого і застосовуються спеціальні заходи кримінально-правового впливу

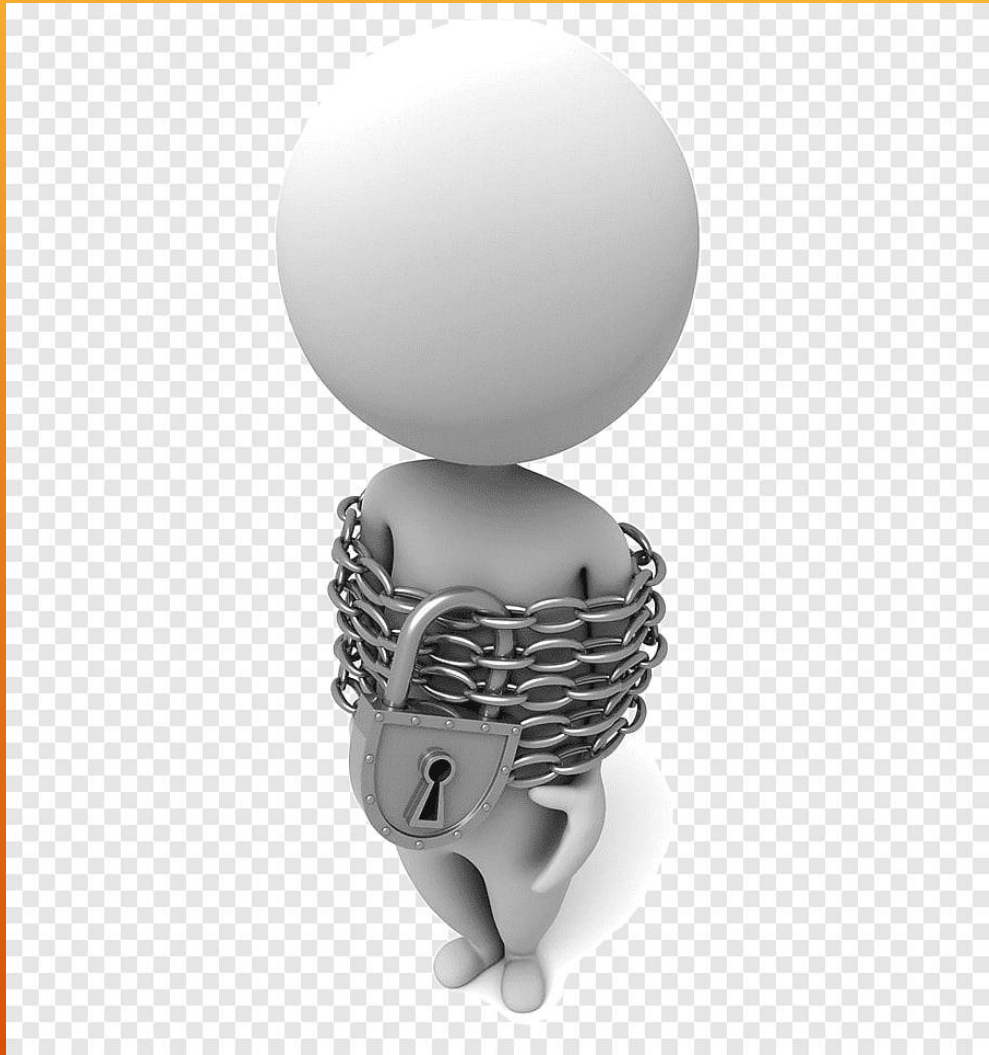

Порядок здійснення досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру та щодо обмежено осудних осіб:

- здійснюється слідчим, дізнавачем згідно із загальними правилами, передбаченими КПК України, з урахуванням положень глави 39 КПК (ст. 504 КПК України).

- щодо осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення у стані обмеженої осудності, здійснюється слідчим згідно із загальними правилами, передбаченими КПК України. Суд, ухвалюючи вирок, може врахувати стан обмеженої осудності як підставу для застосування примусових заходів медичного характеру (ст. 504 КПК України).

- участь захисника є обов’язковою (ст. 507 КПК України).

- кримінальне провадження, яке здійснюється у загальному порядку, передбаченому КПК України, і кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру можуть бути об’єднані в одне або виділені в окремі кримінальні провадження за наявності підстав, передбачених КПК (ст. 510 КПК України).

Права особи, яка бере участь у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру

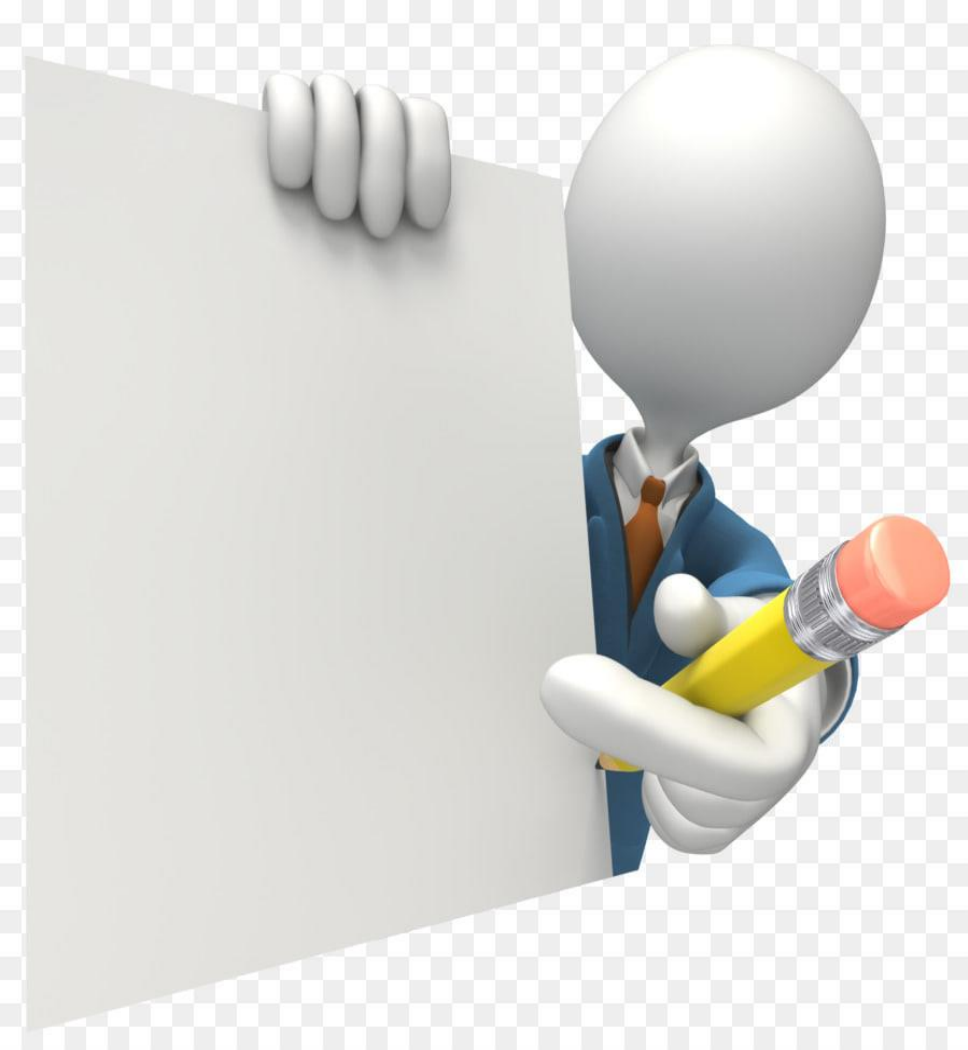

Особа, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, ***користується правами підозрюваного та обвинуваченого*** в обсязі, який визначається характером розладу психічної діяльності чи психічного захворювання відповідно до висновку судово-психіатричної експертизи, та здійснює їх через законного представника, захисника (ст. 506 КПК України).

Професор кафедри кримінального процесу, доцент Ганна СТЕПАНОВА

Запобіжні заходи:

- передання на піклування опікунам, близьким родичам чи членам сім’ї з обов’язковим лікарським наглядом;
- поміщення до закладу з надання психіатричної допомоги в умовах, що виключають її небезпечну поведінку.

Запобіжні заходи застосовуються судом до особи з моменту встановлення факту розладу психічної діяльності чи психічної хвороби.

Застосування передбачених запобіжних заходів здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими КПК.

Запобіжні заходи до особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, є засобами впливу на таку особу з метою обмеження її свободи або встановлення за нею нагляду.

Законодавець передбачив, що запобіжні заходи застосовуються судом до особи з моменту встановлення факту розладу психічної діяльності чи психічної хвороби.

Право на застосування таких запобіжних заходів належить виключно суду, що передбачено ст.ст. 177, 178 КПК України.

3. Обставини, що підлягають встановленню під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру

1) час, місце, спосіб та інші обставини вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення;
2) вчинення цього суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення цією особою;
3) наявність у цієї особи розладу психічної діяльності в минулому, ступінь і характер розладу психічної діяльності чи психічної хвороби на час вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення чи на час досудового розслідування;
4) поведінка особи до вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення і після нього;
5) небезпечність особи внаслідок її психічного стану для самої себе та інших осіб, а також можливість спричинення іншої істотної шкоди такою особою;
6) характер і розмір шкоди, завданої суспільно небезпечним діянням або кримінальним правопорушенням.
7) обставини, що підтверджують, що гроші, цінності та інше майно, які підлягають спеціальній конфіскації, одержані внаслідок вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна, або призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення чи винагороди за його вчинення, або є предметом суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення, в тому числі пов’язаного з їх незаконним обігом, або підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення.

Призначення психіатричної експертизи (ст. 509 КПК України)

Слідчий, дізнавач, прокурор зобов’язані залучити експерта (експертів) для проведення психіатричної експертизи у разі, якщо під час кримінального провадження будуть встановлені обставини, які дають підстави вважати, що особа під час вчинення суспільно небезпечного діяння була в неосудному або обмежено осудному стані або вчинила кримінальне правопорушення в осудному стані, але після його вчинення захворіла на психічну хворобу, яка позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії або керувати ними. Такими обставинами, зокрема, є:

1) наявність згідно з медичним документом у особи розладу психічної діяльності або психічного захворювання;

2) поведінка особи під час вчинення суспільно небезпечного діяння або після нього була або є неадекватною (затьмарення свідомості, порушення сприйняття, мислення, волі, емоцій, інтелекту чи пам’яті тощо)

У разі необхідності здійснення *тривалого спостереження та дослідження особи* може бути проведена стаціонарна психіатрична експертиза, для чого така особа направляється до відповідного медичного закладу *на строк не більше двох місяців*.

Питання про направлення особи до медичного закладу для проведення психіатричної експертизи вирішується під час досудового розслідування - ***ухвалою слідчого судді за клопотанням сторони кримінального провадження в порядку***, передбаченому для подання та розгляду клопотань щодо обрання запобіжного заходу, а під час судового провадження - ухвалою суду.

Ухвала слідчого судді про направлення особи до медичного закладу для проведення психіатричної експертизи або відмова у такому направленні може бути
оскаржена в апеляційному порядку.

4. Судовий розгляд

Судовий розгляд здійснюється одноособово суддею в судовому засіданні за участю:

- прокурора;
- законного представника;
- захисника;
- участь особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного характеру, не є обов'язковою і може мати місце, якщо цьому не перешкоджає характер розладу психічної діяльності чи її психічного захворювання.

Судовий розгляд завершується постановленням **ухвали** про застосування примусових заходів медичного характеру або про відмову в їх застосуванні.

У разі об’єднання в одне провадження кримінального провадження, яке здійснюється у загальному порядку, передбаченому КПК, та кримінального провадження щодо застосування ПЗМХ вони розглядаються в судовому засіданні в одному кримінальному провадженні з додержанням вимог КПК. Після закінчення судового розгляду суд виходить до нарадчої кімнати для *ухвалення вироку щодо обвинуваченого та ухвали щодо застосування примусових заходів медичного характеру*
(ст. 512 КПК України).

Оскільки **відомості про стан психічного здоров'я особи і надання психіатричної допомоги**
відповідно до ст. 6 Закону України «Про психіатричну допомогу»
(їх передання без згоди цієї особи можливе лише при провадженні дізнання, досудового слідства або судового розгляду і тільки за письмовим запитом особи, яка провадить дізнання, слідчого, прокурора та суду),
рекомендувати судам висновки судово-психіатричних експертиз у справах про застосування примусових заходів медичного характеру заслуховувати в закритих судових засіданнях,
що відповідає положенням ч. 1 ст. 20 КПК України)

Залежно від обставин справи суд повинен вирішити й інші питання:

- про долю речових доказів;
- про оплату праці захисника;
- про вжиття заходів щодо збереження та охорони майна особи, відносно якої застосовані примусові заходи медичного характеру

Суд не вправі спрощувати судовий розгляд кримінальних проваджень про застосування примусових заходів медичного характеру.

Судовий розгляд у таких випадках, маючи деяку специфіку, пов’язану з особливостями провадження, передбаченими главою 39 КПК України, відбувається за загальними правилами судового розгляду (глави 27-29 КПК України).

Судовий розгляд завершується одним із таких рішень:

- постановленням ухвали про застосування примусових заходів медичного характеру;
- постановленням ухвали про відмову в їх застосуванні.

Копії ухвал (постанов) суду про застосування ПЗМХ після набрання законної сили надсилаються судом на виконання:

- у разі призначення амбулаторної допомоги – до закладу охорони здоров'я, який надає психіатричну допомогу за місцем проживання неосудної чи обмежено осудної особи, *або* до органу, в якому тримається засуджена до позбавлення волі обмежено осудна особа;
- у разі примусової госпіталізації неосудної особи до психіатричного закладу зі звичайним наглядом – до закладу охорони здоров'я, в якому лікується ця особа, а при її перебуванні вдома - до закладу охорони здоров'я за місцем її проживання і в обох випадках, за потреби, – до органів НП;
- у разі примусової госпіталізації неосудної особи до психіатричного закладу з посиленим чи суворим наглядом або тримання її під вартою – до органів НП, на який покладається виконання рішення суду про госпіталізацію.

!!!!! В усіх цих випадках копії судових рішень направляються також в експертну установу, де особа перебувала на обстеженні.

Кримінальне провадження щодо застосування ПЗМХ може бути *закрито* судом,
якщо неосудність особи на момент вчинення суспільно небезпечного діяння не була встановлена,
а так само в разі видужання особи, яка після вчинення кримінального правопорушення захворіла на психічну хворобу.

У такому разі після закриття судом кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру прокурор повинен розпочати кримінальне провадження в загальному порядку

Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру

Продовження, зміна або припинення застосування ПЗМХ здійснюється ***на підставі ухвали суду***, в межах територіальної юрисдикції якого застосовується цей захід чи відбувається лікування.

!!!!!!!! якщо особа, яка вчинила суспільно небезпечне діяння у стані неосудності, видужала або якщо внаслідок змін у стані її здоров'я відпала потреба в раніше застосовуваних заходах медичного характеру.

Професор кафедри кримінального процесу, доцент Ганна СТЕПАНОВА

Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру

Розгляд питання про продовження, зміну чи припинення застосування судом ПЗМХ здійснюється ***за письмовою заявою представника закладу*** з надання психіатричної допомоги (лікаря-психіатра), де тримається дана особа.
До заяви ***додається висновок комісії лікарів-психіатрів***, що обґрунтовує необхідність продовження, зміни або припинення застосування таких примусових заходів

АБО

за письмовою заявою особи, до якої застосовуються примусові заходи медичного характеру, або її захисника чи законного представника у разі, якщо така особа за своїм станом здоров'я не може усвідомлювати свої дії (бездіяльність) чи керувати ними, в тому числі не може усвідомлено подати до суду відповідну заяву.
До заяви додається висновок комісії лікарів-психіатрів закладу, в якому особі надається психіатрична допомога, або, у разі наявності, висновок обраного особою незалежного лікаря-психіатра

Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру

У разі видужання особи, яка після вчинення кримінального правопорушення захворіла на психічну хворобу або в неї настав тимчасовий розлад психічної діяльності чи інший хворобливий стан психіки, які позбавляли її можливості усвідомлювати свої дії або керувати ними, суд на підставі висновку комісії лікарів-психіатрів своєю ухвалою припиняє застосування примусових заходів медичного характеру.

Постановлення ухвали суду про припинення застосування примусових заходів медичного характеру є **підставою** для проведення досудового розслідування чи судового провадження.

Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру

Якщо на час розгляду питання про відновлення кримінального провадження закінчився строк давності притягнення до кримінальної відповідальності або прийнято закон, який усуває кримінальну відповідальність за вчинене кримінальне правопорушення, кримінальне провадження підлягає закриттю, якщо особа, щодо якої розглядається питання, не заперечує проти цього.

Якщо примусові заходи медичного характеру були застосовані до особи, яка захворіла на психічну хворобу під час відбування покарання, то особа повинна бути направлена для подальшого відбування покарання, що було їй призначено вироком суду до її хвороби.

Оскарження ухвали суду (ст. 516 КПК України)

Ухвала суду про застосування чи відмову в застосуванні примусових заходів медичного характеру, продовження, зміну, припинення застосування примусових заходів медичного характеру або відмова у цьому може бути оскаржена в порядку, передбаченому ч. 1 п. 2 ст. 392 КПК України – протягом *30 днів з дня їх проголошення (ч. 2 п. 1 ст. 395 КПК України).*

Примітка: Якщо ухвалу суду або слідчого судді було постановлено без виклику особи, яка її оскаржує, то строк апеляційного оскарження для такої особи обчислюється з дня отримання нею копії судового рішення.

Право на оскарження має законний представник та захисник особи, щодо якої вирішувалося питання про застосування примусових заходів медичного характеру (ч. 1 п. 5 ст. 393 КПК України).

На ухвалу суду про закриття кримінального провадження щодо застосування ПЗМХ у такому разі можуть бути внесені заперечення, які викладаються в апеляційній скарзі, що подається за наслідками судового розгляду в загальному порядку протягом 7 днів з дня її оголошення (ч. 2 п. 2 ст. 395 КПК України).

Примітка: протягом строку апеляційного оскарження матеріали кримінального провадження ніким не можуть бути витребувані із суду. У цей строк суд зобов’язаний надати учасникам судового провадження за їх клопотанням можливість ознайомитися з матеріалами кримінального провадження (ч. 4 ст. 395 КПК України).

6. Порядок оскарження рішення суду в апеляційній інстанції

Суб’єкти апеляційного оскарження

- законний представник особи, відносно якої застосовано примусові заходи медичного характеру;
- захисник особи, відносно якої застосовано примусові заходи медичного характеру;
- прокурор;
- особа, відносно якої припинено застосування примусових заходів медичного характеру;
- потерпілий або його законний представник, в частині, що стосується інтересів потерпілого.

Подання апеляційної скарги на вирок або ухвалу суду зупиняє набрання ними законної сили та їх виконання
(ч. 1 ст. 400 КПК України)

Суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційної скарги
(ч. 1 ст. 404 КПК України)

На ухвалу про застосування чи відмову в застосуванні примусового заходу медичного характеру, продовження, зміну або його припинення може бути подана **апеляційна скарга законним представником чи захисником особи, щодо якої вирішувалося питання** про це, протягом тридцяти днів з моменту її проголошення.

Поряд з особами, які уповноважені подавати скаргу, не згадується особа, яка хворіє на тяжкий психічний розлад, оскільки в більшості випадків вона просто фактично не здатна скласти такий документ.

Однак якщо така особа подала скаргу, то вона повинна бути прийнята судом після перевірки її авторства.

Касаційна скарга може бути подана законним представником та захисником особи, щодо якої вирішувалося питання про застосування примусового заходу медичного характеру, у строки, передбачені ст. 426 КПК України, тобто протягом трьох місяців з моменту проголошення судового рішення суду апеляційної інстанції.

Професор кафедри кримінального процесу, доцент Ганна СТЕПАНОВА